

На зарань-та го представихъ на съда пред римскій Правителъ въ Йудея, Пилата. Той, като не намираше Иисуса кривдъ, искаше да го отпъсни; на народъ-тъ, по наложеніе-то на пръвоскащенци-тѣ, искаше смърть-тъ Мъ. Пилатъ повелѣ да бѣжатъ Иисуса, да Мъ възложатъ багранъ одѣждъ, и вѣнецъ отъ тръніе, и въ такавъ видъ да го покажатъ на Йудеи-тѣ, съ надежда да ги приведѣ съ това въ жалостъ, на тий въ истиненіе въкахъ: распни го! Малодѣшній Пилатъ съгласиса на щеніето имъ, като си умы рѣцѣ-тѣ предъ народъ-тъ, да покаже, че той не на мира Иисуса кривдъ.

Иисуса заведохъ на гора Голгода, и тамъ го расплюхахъ на кръста-тъ, помеждъ двама разбойници.

Единъ отъ нихъ, като бѣше на кръстата покланяся, и говорише Иисусъ: помлани мѧ господи! егда приидѣши во царствіи Твоемъ, господъ мъ отговори: днесъ со Мною бѫдѣши въ Раи.

Като бѣше на кръста-тъ, Иисусъ Христосъ молишелъ за врагове-тѣ Си, утѣшаваше Пречистата Своя Матерь, и повелѣ Апостолъ Йоаннъ да и бѫде на място сына.

Въ това времѧ на страданія-та Мъ, слънцето потемна, земля-та са потръси, камени-тѣ са разпадахъ, мнозина мрътви вскръснахъ, и са лви-хъ на мнозина въ Йерусалимъ.

Най сѣтиѣ Онъ рѣче: съвершишася! и предаде душъ-тъ Си Богъ Отцъ Своемъ.

Бѣлика-та Съббота.

Иисусъ Христосъ умрѣ на кръста-тъ вечеръ-та, въ петъкъ спорѣдъ Съббота.

Іосифъ Ариамадейскій, тайна Нагова